

regerings finanslovsforslag var besparelsesforslag på 70 mio. kr.

Der ligger så i den nye finanslov et større ambitionsniveau på 36 mio. kr. oveni i forhold til at finde besparelser, det er fuldstændig rigtigt, men en del af pengene hentes jo på sådan noget som Måltidets Hus og på råd og nævn. Jeg synes, at man godt kan diskutere, hvorvidt det nødvendigvis skal ødelægge nogen form for kontrol, at man f.eks. ikke har Måltidets Hus. Er det en institution, der virkelig har udøvet kontrol? Næ, det er en institution, der skulle fortælle noget om madkvalitet og sådan nogle gode ting i øvrigt, men at sætte det, at man har fundet nogle ekstra penge ved at nedlægge Måltidets Hus, i direkte sammenhæng med en påstand om, at så forringer det kontrollen, er jo lige flot nok.

Jeg har sagt på Dansk Folkepartis vegne, at vi vil forfølge det her. Vi vil holde fast i, at fødevarerkontrollen skal være tilstrækkelig, og hvis det ikke kan udmøntes inden for rammen, hvis ikke man kan finde det, er vi jo de første til at påpege det over for regeringen. Det har vi forpligtet os selv til, også i den offentlige debat. Sådan er det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er vi nået frem til det punkt, hvor det er fru Gitte Seeberg som ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Alle har udnyttet mulighederne.

Gitte Seeberg (KF):

Det er med stor tilfredshed, at Det Konservative Folkeparti i dag stemmer ja til regeringens finanslovsforslag med de ændringer, som vi har aftalt med Dansk Folkeparti.

Vilkårene for regeringens første finanslov har været vanskelige. For det første gav valget den 20. november kun kort tid til at udarbejde forslaget til finanslov. For det andet, og det er straks langt værre, baserede den tidligere regering sin politik på en lidet smagfuld cocktail af perspektivløse og til dels uspecificerede skatte- og afgiftsstigninger. Men på trods af de vanskelige vilkår er det lykkedes at sikre en finanslov, der afviger markant fra det finanslovsforslag, den tidligere regering lagde frem i august sidste år.

Vi står med en ny regering, nye tider, nye prioriteringer. For første gang i flere år er finanslovsforslaget udtryk for en reel prioritering af de offentlige udgifter. Det gælder statslige tilskud, udgifter til ulands- og miljøbistanden samt bistanden til råd og nævn m.v.

Det er samtidig blevet klargjort, at der fremover, ikke kun på finansloven for i år, skal stilles større krav til den offentlige sektor, så befolkningen år for år får større gavn af de serviceydelser, der tilvejebringes af de mange dygtige og engagerede offentligt ansatte. Besparelserne har givet et råderum til forbedringer af den borgernære service, med andre ord: de offentlige kerneydelser.

Der er afsat ekstra 1,5 mia. kr. til nedbringelse af ventelisterne, der er afsat 0,5 mia. kr. til forbedring af hjemmehjælpen til de svageste pensionister, og der er også andre forbedringer for de ældre. Samtidig er der blevet plads til en fleksibel forlængelse af barselorloven, hvor børnefamilierne får mere tid sammen i barnets første leveår. Men den fleksible barselorlov er skruet sammen på en ansvarlig måde, der hindrer, at belastningen af arbejdsmarkedet bliver for stor.

Efter lang tid med mange forskellige forslag til en forlænget barsel og usikkerhed om de fremtidige regler, er der nu skabt en klarhed om de fremtidige regler til gavn for børnefamilierne.

Kl. 17.25

Det Konservative Folkeparti er tilfreds med resultatet, men der skal ikke herske tvivl om, at hensynet til arbejdsmarkedet, særlig arbejdskraften inden for sundheds- og socialområdet, betyder, at der ikke er plads til yderligere offentligt betalt barsel til børnefamilierne.

Regeringens prioriteringer er foretaget på udgiftssiden og har dermed sikret, at finansloven for 2002 ikke indeholder nye højere skatter eller afgifter. Der er tilmed blevet plads til en konkurrenceevnepakke på 0,5 mia. kr., som modvirker en del af de kraftige skattestigninger for erhvervslivet de senere år.

Der er siden fremsættelsen af finanslovsforslaget fremsat en kraftig og hul kritik af regeringens forslag til besparelser, der jo i sagens natur udgør det ene ben i en prioritering. Forslag om flere midler til forbedringer på f.eks. sundhedsområdet kan jo finansieres på tre måder. Den første mulighed er, at udgifterne modsvares af en stigende gæld, altså at vi sender regningen videre til de næste generationer. Det har jeg fået indtrykket af, at oppositionen ikke er interesseret i. Det er vi i al fald ikke.

Derfor er der reelt kun to muligheder for at finde finansiering. Den ene er at dreje på skatteskruen, som det er sket de seneste 9 år med en socialdemokratisk ledet regering. Valgets resultat viser vel, at befolkningen ikke er interesseret i det.